

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2024-1

Ordföranden har ordet

Vi hade en kull efter vår Kira i somras. Dottern behöll en av valparna: lilla Vera som nu är 10 månader. Eftersom dottern har småbarn och renoverar hus för fullt, så blev det väl mycket för dem just nu med lilla Vera också. Så vi har varit hundvakt åt lilla Vera en lite längre tid. Åh, vad det är mysigt med att ha en unghund! De är ju så underbart glada, pigga och alerta. Gamla hundar i all ära, men en unghund ger mig mycket energi!

Jag har passat på att börja träna apport med Vera, när vi har henne till låns. Det är ju normalt mycket enklare att lära en unghund apport, än att vänta tills hunden blir vuxen. Vera är den sjunde fågelhund som jag jobbar med. Jag har kört ungefär samma princip med alla sju, men det har ändå varit lite olika vägar för att lyckas ända fram.

Min grundmetod är att börja med att köra ”lek-apport” med bollar och andra leksaker, för att stimulera att hunden springer och hämtar saker under ordnade former. När jag lekar, säger jag aldrig ett apport-kommando.

Parallellt börjar jag träna med en apportbock med krav - helt utan lek. Jag lockar hunden på olika sätt att gripa, och säger kommandot apport, först när hunden griper apportbocken. Succesivt ökar jag svårighetsgraden, och kräver hela tiden att hunden ska hålla fast. Om hunden släpper, säger

jag ett milt nej, och lägger tillbaka apporten i munnen. Vera är bara i början ännu, men hon griper apportbocken helt självant, håller fast den, sätter sig på kommando och håller kvar, reser sig på kommando och håller kvar. Vi får se hur långt vi hinner, före jag ska lämna tillbaka henne till dottern.

Vi har precis fått resultatet från en stor undersökning om LTV *) i Norge på olika hundraser. Det såg tyvärr inte så bra ut för Bretoner. Avelskommittén och styrelsen analyserar resultaten grundligt och utreder skyndsamt hur Bretonklubben ska hantera LTV i framtiden. Mer information kommer i ämnet, så fort vi vet mer.

Ni kommer väl med på årsmötet i Klimpfjäll 20 april?

Roligast är om ni kommer fysiskt, men annars är ni även välkomna att delta digitalt. Skicka ett mail till ordforande@breton.se så får ni en länk av mig. Vi hoppas att många kommer delta på årsmötet. Det är er chans att göra er röst hörd, och påverka vad Bretonklubben ska jobba med.

Några frågor som kommer upp är bland annat

- förslag på nya Statuter för Årets Utställningshund. Styrelsen föreslår att internationella meriter ska räknas, vilket de inte gör enligt nu gällande statuter.
- Vi kommer ta en diskussion om ni medlemmar fortsatt vill ha Bretonbladet i pappersform eller om vi ska gå över till digitalt format. Bretonbladet kostar ca 40 kr/tidning (tryckning och porto) och BretonBladet står för ca 18% av Bretonklubbens totala årliga kostnad.
- Vi kommer rösta fram en Breton-låt! Skicka gärna in ditt förslag, senast 10 april till bretonbladet@breton.se

Hoppas vi ses på Årsmötet!

Anna Norén

Ordf i Svensk Bretonklubb

*) LTV = Lumbosacral Transitional Vertebrae, missbildad övergångskota i ländryggen. Läs mer om LTV på s 9 i Bretonblad nr 4-2023.

Foto: Maria Hörnlund

Bretonklubben bjuder in till

ÅRSMÖTE 2024

OBS DATUMET! 2024-04-20

Tid: 18:00

Plats: Hotell Klimpfjäll

Vi ser ju helst att ni kan komma och delta fysiskt på årsmötet. Men, för er som har långt till Klimpfjäll, går det att delta digitalt per Teams, som vi gjort tidigare år. Om det blir någon omröstning, kommer det även gå att rösta digitalt. Om du önskar delta digitalt, anmäl dig till ordforande@breton.se så kommer du få en länk till årsmötet.

Dagordning och övriga årsmöteshandlingar kommer publiceras på hemsidan veckan före årsmötet.

Hoppas vi ses!

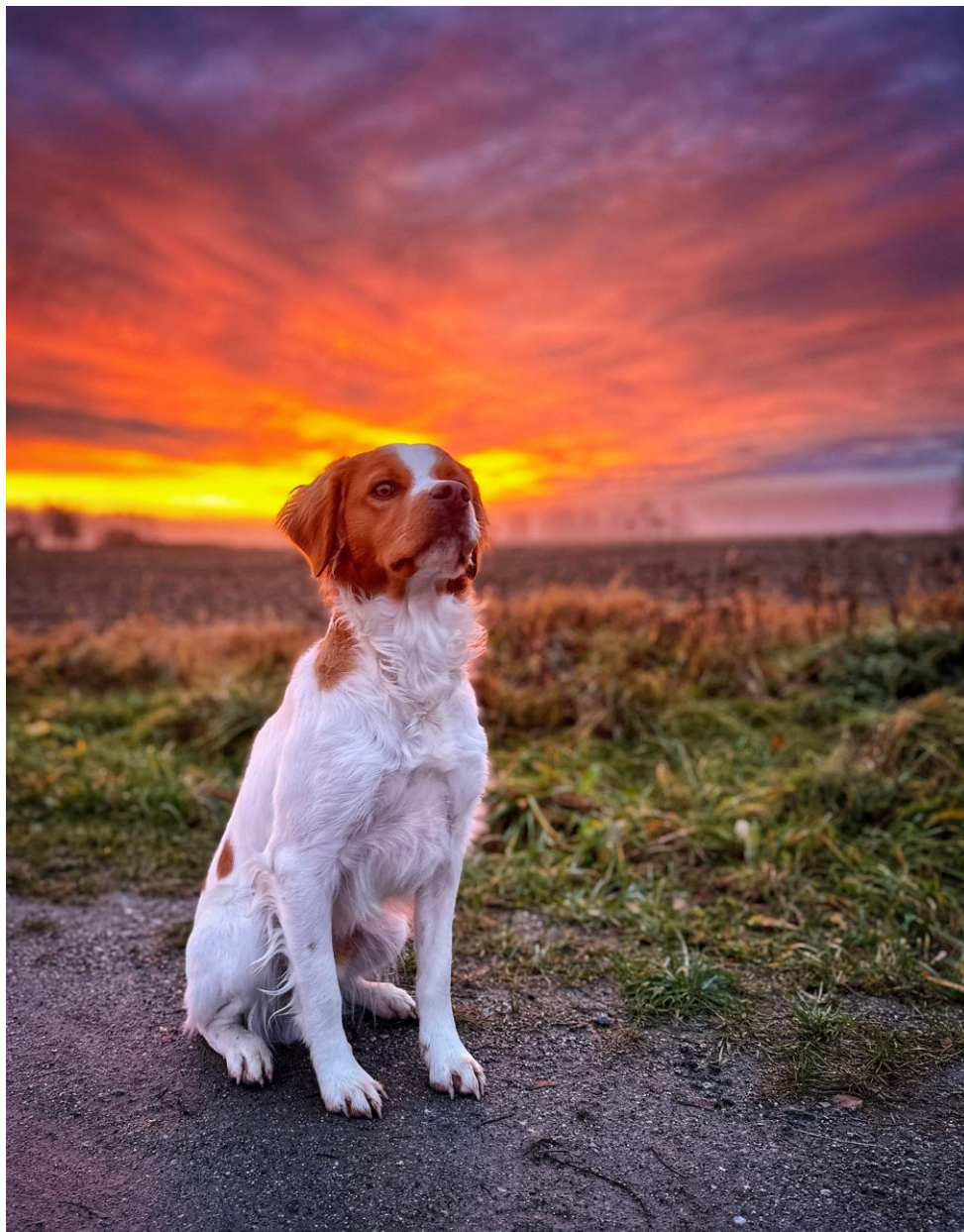
Än finns chansen!!!! Skriv en Breton-låt !

Klubben behöver en bra Breton-sång.

Skriv en ny text till en välkänd, lättsjungen melodi som vi kan använda på våra event. Texten ska så klart handla om Breton på ett eller annat sätt.

Skicka in ditt bidrag senast 10 april till
bretonbladet@breton.se

Bidragen kommer presenteras på årsmötet och en vinnande text utses.
Naturligtvis väntar en liten belöning.

Hoppas denna häftiga bild på Sören från Skuggans Gröna,
Långtora ger er inspiration.
Foto: Michael Fränneby

Återstående jaktprov våren 2024

(vissa ändringar kan bli aktuella)

Datum	Plats	Antal provdagar	Antal partier	Maxantal hundar/ parti
13-14 april	Dundret	2	1	12
13-14 april	Lofsdalen	2	2	12
20-21 april	Abisko	2	1	12
19-21 april	Klimpfjäll	3	2	12

Några tankar inför ett jaktprov med min Breton Bozzo

Text: matte Birgitta Hübinette

Bozzo
 En kvick, kavat jaktkamrat.
 Gosig och lugn i sin säng,
 Snabb och skarp i terräng.
 Av fjäll, fält och skog, känns som han aldrig får nog.
 Fokuserat fågelsök i såväl bräsk som träsk,
 här behövs inget uppmuntrande godisfjäsk.
 Står för fågel och gör allting rätt, med en enastående nos...
 om inte fåglarna promenerar eller flyger sin kos.
 En härlig jycke, men ibland blir energin för mycke,
 så att öva på att inget göra är av godo enligt mitt tycke.
 JA! Stanna och PANG! Och stressen bara försvann.
 Mitt kommando, apport, är övat och sitter som det ska,
 min Breton vet vad jag vill ha:
 En hel fågel att lämna i min hand!
 Ett fantastiskt band mellan förare och hund,
 Just där och då om allt lyckas en underbar stund!

Fältprov på Långtora 16-17 mars 2024

Text och foto: Anders Brohäll

Typiskt aprilväder, redan i mars? Joro, det var förutsättningarna på Bretonklubbens ordinarie fältprov på Långtora i mitten av just mars. Vädret i veckan som varit varmt och skönt byttes ut mot hällregn, hagel, blötsnö, hård vind och isande kyla. Det var egentligen ingen som klagade, men både hundar och förare blev hårt provade. Inte minst på lördagen så det krävdes något extra för att nå fram till pris. Dessvärre visade det sig att alla föll till korta. Den ende som gjorde sitt jobb med bravur var domaren, Micke Sjölander, som stod stark som en klippa dagen igenom.

På söndagen slapp vi nederbörd, och det mesta var enklare. Det visade sig dock att vi inte kunde använda fälten med vetestubb då de frusna stjälkarna inte rimmade väl med hela tassar. Med något begränsad mark flöt provet på fint i strålande sol, men i tuff vind. Efter lunch började hundarna trilla ur provet och till slut var det fyra som klarat sig igenom dagen.

Tredjepris i öppen klass tilldelades Isabelle Bergkvist med Suhlegan Like a Hurricane, Harry.

Anna Vikström fick motsvarande ett förstapris i öppen klass med Snaiper's Skall (weimaraner) som blev elithund.

Elisabeth Gilek fick motsvarande ett förstapris i elitklass med Renslingans Hilma (drentche patrijshond) som blev färdig jaktchampion.

Elisabeth Beskow fick motsvarande ett andrapris i öppen klass med Snaiper's Holiday (weimaraner).

// Anders B

Fr. vänster: Anna med Skall, domare Micke, Isabell med Harry och Elisabeth med Hilma

Fjällprov i Tossåsen 9-10 mars 2024

Text: Anders Brohäll

Föret på berget lämnade lite att önska och var inte det bästa för hundarna. De små tikarna var de som verkade obrydda. De tyngre hundarna fick kämpa rejält, intensitet och tempo vart därefter. Det var skral fågeltillgång, och de få pippis som fanns var rejält varska. Vi hade helt klart utmaningar på fjället, och det var ett fåtal som fick chansen att ta pris. Endast två deltagare lyckades ta vara på det som bjöds och det delades ut två tredjepris. Det ena till ett minst sagt erfaret ekipage, Lennart Berglund med Lill-Gemons Nebbiolo, och det andra till Ronja Dareflod med Husombergets Brezer som startade provet för första gången. Kul med pris till en debutant!

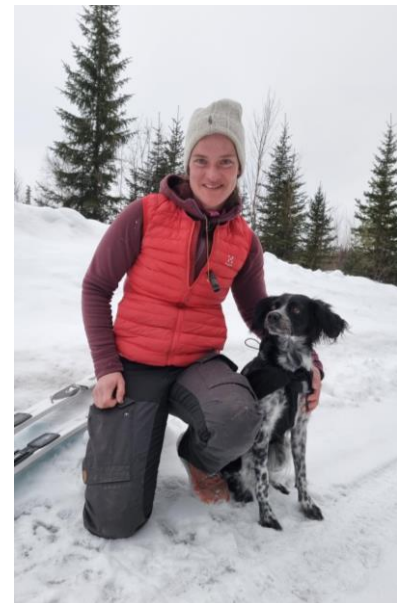
Svårt med prov, helt klart. Men härligt med träningsdagar med uppslutning även med andra än provdeltagare. Härligt med god stämning i och runt provet och härligt med fin gemenskap. Provet i Tossåsen är något speciellt.

Och, för oss sörlänningar så är alla dagar på fjället magiska. Alltid. Oavsett.

// Anders B

Fikapaus
Foto: Birgitta Hübinette

Ronja med Brezer
Foto: Anna Olofsson

Lennart med "Nolo"
Foto: Kjell Lundberg

Etta - 2023-års utställningshund

Årets Utställningshund 2023 har nu utsetts av Bretonstyrelsen enligt Statuterna för Årets Breton Utställning.

1:a Tiellas DA Etta, ägare Lina Granström.
Etta är från Linas egen uppfödning.

2:a Gripskovens Sleipner (Scot), ägare Åsa Mäkitalo. Scot är en 10-årig veteran. Han blev även utsedd till Årets Utställningshund 2019.

3:a Point North Arne-Erfarne, ägare Emilia Gustafsson. Arne är från Emilias egen uppfödning.

Bretonklubben gratulerar till Årets Utställningshund för duktiga prestationer!

Eirams Frekke Freke har meriterat sig fantastiskt bra på de internationella utställningarna 2023. När statuterna skrevs för Utställning, hade ingen tidigare meriterat sig på utländska utställningar i denna nivå så Frekes utländska meriter räknas inte alls in i beräkningen för årets utställningshund.

Statuter för Årets Hund - Utställning

På årsmötet i april kommer vi ta beslut om nya regler för Årets Utställningshund. Vi planerar att lägga till BIS, BIG och Utställningsmeriter som i dag inte räknas.

Om du har förslag och idéer hur reglerna ska vara, kontakta utstallning@breton.se snarast.

Tiellas DA Etta

Nya rutiner för valpannonsering

Text: Paul Lundblad

Våren är här och med den kommer årets våg av valpannonser.

Valpannonserna på hemsidan ser lite annorlunda ut nu. Den största skillnaden är att vårt tidigare system av att gradera planerade kullar i kategorier är borta. Varför det, kan man undra?

Avelskommitténs vilja är att verka strategiskt för rasens utveckling. För att bäst kunna vara till hjälp föreslår avelskommittén riktlinjer för god avel. En planerad kull som uppfyller riktlinjerna bedömer vi ha goda förutsättningar att bidra positivt till rasens framtid. Vi använder oss av den kunskap och de redskap som finns till hands för detta. Här ingår rasens hälsoprogram, (i dagsläget bara HD status) och resultaten på jaktprov och utställning. Ibland får en bedömning ske individuellt om särskilda omständigheter kräver det. Vi diskuterar löpande vad som ska ingå i klubbens riktlinjer för god avel. I dagsläget har vi bestämt att föräldradjuren ska ha HD A eller B (samt ett kullindex över 100 om sådant finns), minst ett andra pris på jaktprov i vilken klass som helst samt minst Good som resultat på utställning. Dessutom måste kullen självklart uppfylla SKK:s grundläggande regler för avel.

Rickardssons Nova med valpar 2017. Valparnas pappa är Crilos D Sigfrid

Vi är väl medvetna om att det är svårt att på förhand mäta hur en kull ska bli. Det är också först och främst uppfödarna som utifrån sin kunskap och fingertoppskänsla planerar kullar som de tror ska bli bra. Alla sådana kullar uppfyller inte alltid klubbens riktlinjer för god avel. Detta har vi den

största respekten för. Tidigare har vi annonserat kullar som uppfyllt klubbens riktlinjer för god avel som "Kategori 1" medan kullar som inte uppfyllt dessa riktlinjer (men ändå uppfyller SKK:s regler för avel) som "Kategori 2". Denna uppdelning kan och har tolkats som att klubben på något sätt "garanterar" att kullar annonserade under "Kategori 1" är "bättre" medan "Kategori 2" har uppfattats som "sämre". Så är inte fallet. Uppfödare och valpköpare prioriterar olika utan att detta nödvändigtvis är "bättre" eller "sämre".

Från och med i år har vi därför ändrat våra rutiner för publicering. Annonser läggs nu upp i den ordning som uppfödarna anmäler parningarna. I stället för att dela upp annonserna i kategorier står det nu under "Övrig information" om parningen uppfyller klubbens aktuella riktlinjer.

Betyder det att klubbens riktlinjer har mindre betydelse? Klubbens riktlinjer för god avel är tänkta att vara ett hjälpmedel för valpköpare och en uppmaning till ägarna till blivande avelshundar att meritera sina hundar för att visa att de har det som krävs för att bidra till att nästa generation bretoner blir så bra som möjligt. Vi ska främja en hållbar och strategisk avel till gagn för framtida generationer.

För att göra det på ett så objektivt sätt som möjligt behöver vi mätbara egenskaper som vi önskar och rekommenderar att uppfödare och hanhundsägare håller sig till men utan att detta leder till onödigt restriktiv avel. En planerad kull är en avvägning av många yttre faktorer och hundegenskaper och varje uppfödare och hanhundsägare gör sina egna bedömningar.

Klubbens avelskommitté finns till som stöd för klubbens medlemmar i avelsfrågor. Om du har särskilt stort intresse för avelsfrågor finns det också möjlighet att få stöd från klubben för avelsutbildning via SKK. Kontakta oss gärna på avel@breton.se.

Lycka till så ses vi på ett jaktprov i vår!

Paul Lundblad för avelskommittén

En jaktänkas memoarer

Text: Frida Lundblad Foto: Paul Lundblad

Att vara partner till en jägare är ibland otacksamt. Att vara den som står kvar i hallen med en förkrossad breton som sett hur husse lämnat huset med bössa och jaktkläder för att jaga älg eller toppfågel. Bretonen lyssnar inte på mina förklaringar om att det inte är "din sorts jakt". Bretonen har lämnats med en oduglig, tråkig, bössa-lös matte, och förhoppningsvis kommer husse tillbaka när han inser att han glömt sin bästa vän. Det är himla tur för mig att bretoner glömmar fort.

När jag först blev ihop med min jägare var det flera kvinnor i min närhet som sa: "Akta dig så du inte blir jaktänka". Det lät ju inte kul så jag tänkte att jag kanske borde ta jägarexamen så jag kan betvinga ett eventuellt änkeskap. Då kan jag kanske vara delaktig, och följa med på fjället som jag älskar att vandra i. Men det tog inte många jaktsvängar för mig att inse att det räcker gott att följa med några gånger per år och bära på fikakorren.

Frida med Ruffedalens TP Lucia

Ni förstår, visst är det härligt att fara ut med jägare och breton, men jag har lite svårt för när jag

inte får styra mina måltider. Och att äta är något som varken breton och jägare är så intresserade av på fjället. Jag har dock lärt mig knepet att säga att jag är "akut hungrig nu!", ca 45 minuter innan jag faktiskt beräknar bli hungrig. Då brukar jag få äta i lagom tid. Dessutom är det som om jägaren inte ser allt det vackra på fjället, utan har fullt sjå med jakten och jag får mest njuta av kaffet och utsikten själv.

Men framför allt har jag insett att det är så lugnt och skönt hemma under jakten. Bara jag och katterna som stryker omkring och har det stillsamt tillsammans. Jag kan påta i trädgården utan att bli störd, och behöver inte hålla koll på om bretonen stuckit till skogs. Att odla är mitt stora intresse, men ibland önskar jag att jag kunde åka iväg och göra det någon annanstans än hemma. Så med att inte följa med på jakt uppnår jag samma sak. Och ska jag vara ärlig tror jag nog att jägaren tycker det är skönt att vara ute ensam, utan någon som tjarar om mat och utsikt. Så det blev ingen jaktexamen för mig.

Lika trevligt som det är när jägaren och bretonen åker, är det också när de kommer hem. Eller, ja, det beror ju på hur det gått för dem. Jägaren kan nämligen komma hem med två olika humör - lycklig eller arg. Lycklig är han så klart när det har gått bra, det finns fågel i säcken, och den trötta bretonen får beröm. Arg kan han vara av tre olika anledningar: arg på den odugliga bretonen som inte gjort som den ska, arg på omständigheter (som svampblockare, dåligt väder, ont om fågel, eller vinden som hade mage att vända). Den sista anledningen är den värsta, och det är när min jägare är arg på sig själv (för att han bommade, snubbade på skidorna, mm). Av erfarenhet har jag lärt mig att det är ingen idé att försöka muntra upp jägaren i detta läge. Nej, det är bara att lyssna på hans detaljerade utläggning om vad som hänt, trycka ett glas whiskey i näven på honom och sedan bara vänta. Har man en bastu att stoppa in honom i så brukar det snabba på processen lite. För sedan tar det bara någon timme eller två innan han blir som folk igen.

När jakt-adrenalinet väl lagt sig sitter snart både jägaren och bretonen där i soffan - trötta och tillfreds efter en dag med det roligaste de vet. Och jag är lika nöjd jag, som fått samla min lilla flock efter en njutningsfull dag som jaktänka.

/Frida

Bretonträff och jaktdressyrkurs

Traditionsenligt anordnar Norrbotten Södra en bretonträff i Boden (Grangärda) lördag den 8/6 och söndag den 9/6 2024.

I samband med träffen genomför vi också en jaktdressyrkurs under ledning av den mycket kunniga och uppskattade instruktören Saila Suorsa.

Detaljer angående anmälan, program, avgifter, exakta tider, boende m.m. kommer att publiceras på bretonklubbens hemsida någon gång i början av maj.

Planera in denna helg för en träff i Boden. Av erfarenhet vet jag att det brukar bli en både trevlig och givande träff.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud Norrbotten Södra.

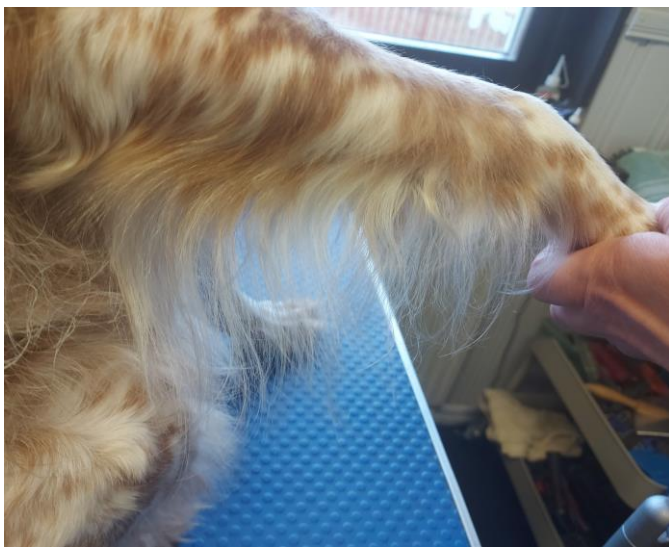
Temaserie Pälsvård: Del 4 - Dags att klippa frambensfanor, byxor, hasor samt svans

Text: Eva Olausson Foto: Eva Olausson och Johanna Olofsson

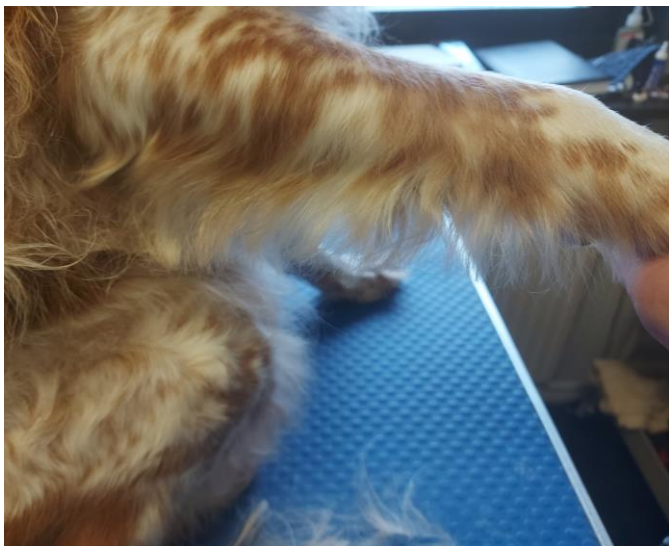
Frambensfanor

På frambenens baksida växer pälsen ut som en fana, en del hundar får fina tunna och lättskötta behäng, men växer de sig långa och kanske tjocka blir de fina av att klippas.

De slitna glesa topparna klipps med rak eller urtunningsax (effiléringsax). Lättast är efter att ha borstat igenom pälsen hålla upp frambenet (se bild) och klippa snett upp mot armbågen.

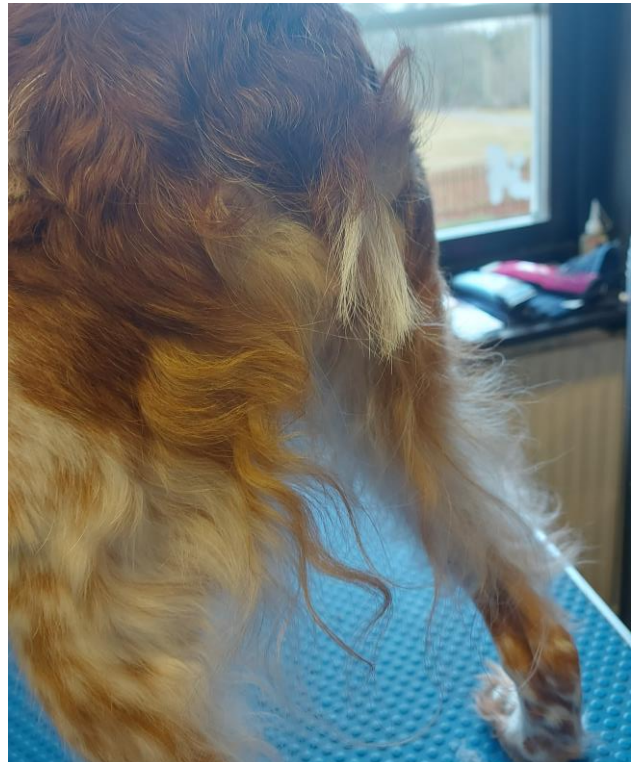
Framben oklippt

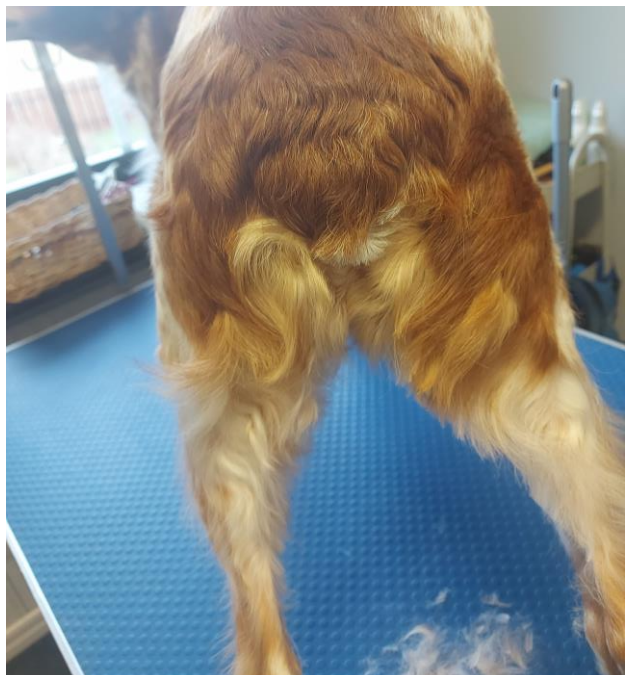
Framben klippt

Byxor

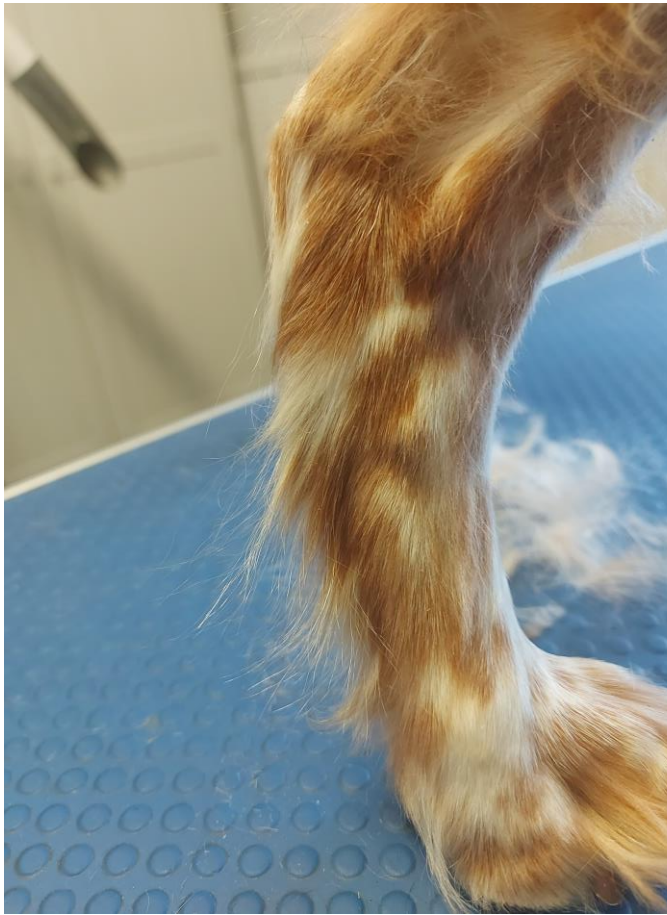
Byxorna klipps från hasspetsen (högst upp på hasen) och snett upp som ett upp och ner vänt V. Byxornas längd blir kortare i nederdelen. VIKTIGT är att med ena handen skydda pungen eller vulvan från att råka träffas av saxen. Hasen borstas uppåt och jämnas till. Klipp inte av allt.

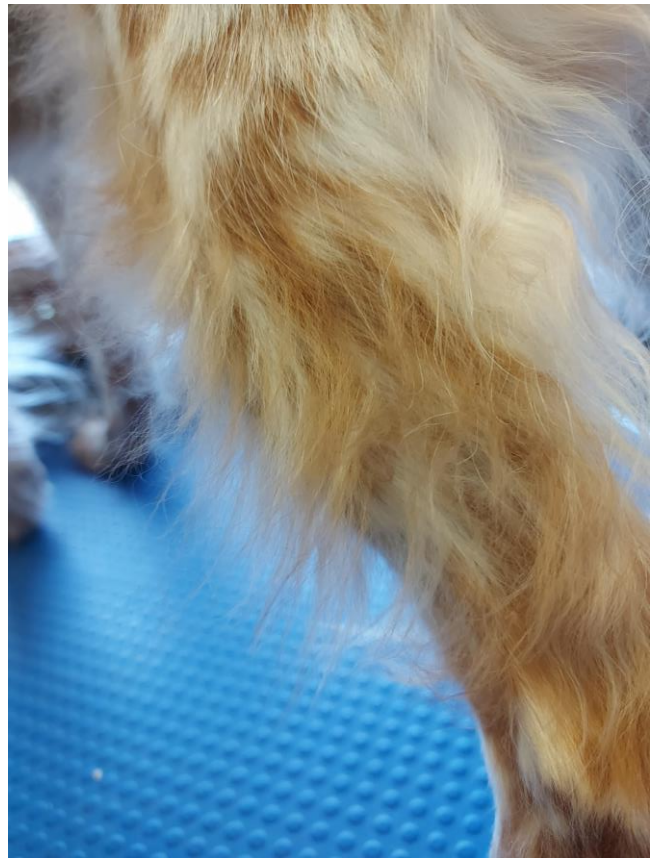
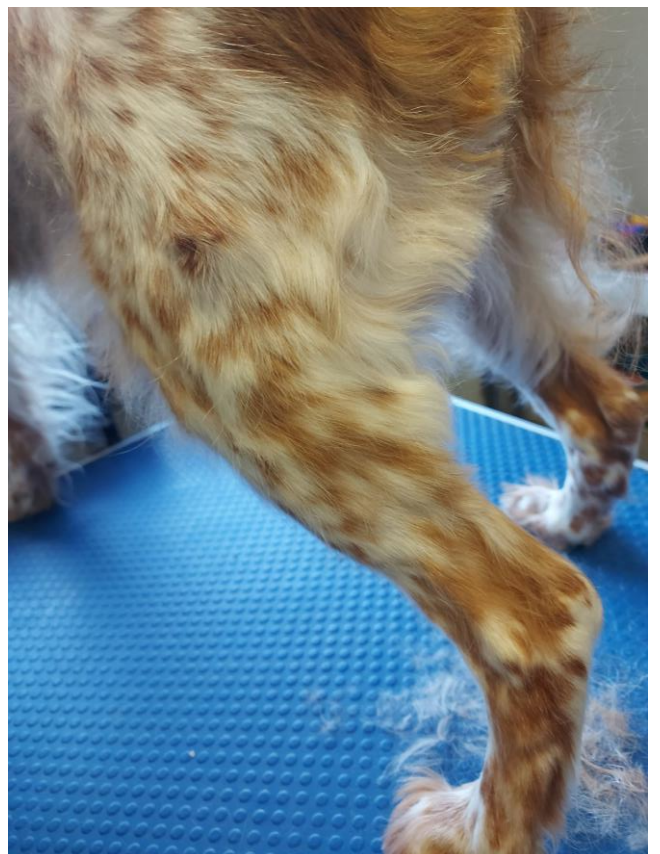
Byxor före

Byxor efter

*Has före**Has efter*

Den kastrerade hunden får tyvärr en annorlunda päls, en ullig underull, ofta på utsidan av ben och sidor av kroppen. Dessa hår kan man plocka bort med tumme och pekfinger, det ger ett snyggare resultat än om man klipper.

*Ludd före**Färdig plockat*

Svansarna

Svansarna kan variera i både längd och mängd päls. Tycker man att längden fungerar som den är låter man den vara. Men om den skall snyggas till klipps den i sabel-form. Borsta igenom pälsen, tag handen om svansen och drag den mot svanstippen, nyp ihop fingrarna så att toppen på svansen är skyddad klipp av pälsen framför fingrarna rakt av (lodrätt). Släpp taget borsta till svansen igen, nu är den redan sabel formad men blir snyggare om man klipper de slitna topparna och rundar av änden.

Foto: Johanna olofsson

Svans före

Foto: Johanna olofsson

Svans, första klipp

Foto: Johanna olofsson

Svans, klipp toppar

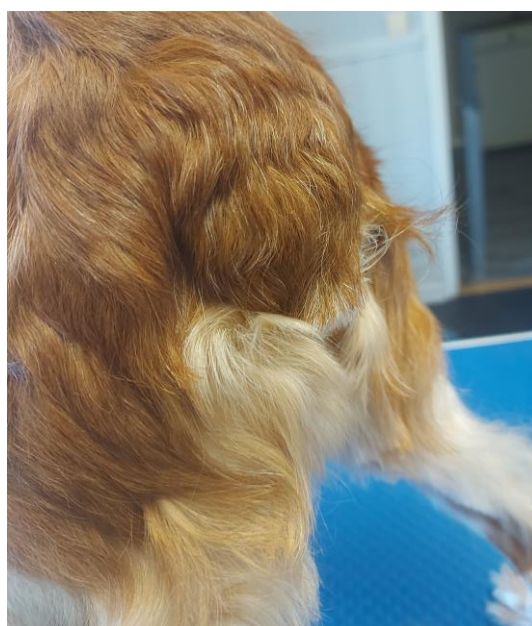

Foto: Johanna olofsson

Färdig lång svans

Stubbsvans före

Stubbsvans efter

De som har stubbsvans rundas till, se bild ovan.

Lycka till!

Träning med frivillig apportruta

Text: Anna Norén

För att uppmuntra till mer träning av apport, har Bretonstyrelsen beslutat att verka för att kunna registrera Bretoner som utfört Godkänd Apportruta i SKK Start. På motsvarande sätt som Bretoner kan genomföra viltspårprov.

Med andra ord, absolut inga krav på apportruta, men för de som önskar testa sina hundar lite mer på apport, ska det finnas en möjlighet att även kunna få det registrerat i SKK Start.

Det finns lite olika varianter av apportruta. De regler som FA *) använder till apportrutan, är de som lämpar sig bäst för Bretoner.

*) FA = Fågelhundarnas Arbetsutskott (Brittiska fågelhundsraser)

FA 's REGLER FÖR SÄRSKILT APPORTERINGSTEST

Apporteringstestets ändamål är att testa deltagande hundars elementära förutsättningar för apportering och lämplighet vid eftersök av skadad eller död fågel.

Endast en klass förekommer. Kvalitetsbedömning tillämpas. Vid testet tilldelas endast bedömningen Godkänd eller Ej godkänd.

För Godkänd ska hunden effektivt söka, finna och avlämna minst tre av fyra fåglar och i funnet skick avlämna dem i förarens hand. Lämpligaste viltslag är jaktbar fågel av god kvalitet godkänd av domaren. Även andra fågelarter kan användas. Frusen eller torkad fågel godkänns ej.

Testets genomförs i relativt öppen terräng med god överskådlighet. Sökområdet ska vara cirka 50x50 meter. Tre skott ska avlossas och fyra fåglar ska användas. Vid utplacering av fågel ska hunden, kopplad, ges möjlighet att se när två fåglar kastas i samband med skott. Två fåglar utlägges därefter diskret så att hunden inte kan observera var de placeras. I samband med detta avlossas det tredje skottet.

Apporteringen påbörjas först när samtliga fyra fåglar är utlagda. Föraren får röra sig längs sökområdets baslinje samt en tänkt linje från dess mitt till mittpunkten av området och genom uppmuntran hjälpa och påverka sin hund.

Almkullens Kennel

Foto: Johanna Olofsson

Han kliver ur helikoptern i lågskor och har byxor med pressveck

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Står och ser på helt fantastiska sprakande formationer, ett magiskt ljus. Det går nästan inte att beskriva färgprakten i rosa, grönt, blått och rött. Dessutom bildas det hela tiden nya formationer. Det heter norrsken och är ett fenomen som vi här uppe i norra Sverige nästan tar för givet.

Mitt i denna känslöresa kommer gamla minnen upp i mitt huvud. Har ett minne av norrsken ganska sent på året, i mitten på mars månad, uppe på fjället söder om Nikkaluokta.

Allt började med att min kompis Hans och jag hade bestämt oss för att göra en tur i fjällen tillsammans på skidor och med min hund Nimbus, som då var i sina bästa år.

Färden startade i Nikkaluokta. Hans och jag på skidor och Nimbus med en liten pulka bakom sig. Pulkan innehöll förutom Nimbus egen utrustning även en isbörst och min fågelstudsare cal.22 hornet.

Planen var att gå från Nikkaluokta över Vuoktajokka, som ligger på knappt 1000 meters höjd, göra en avstickare till Skouljärvi, (922 möh), och därefter gå vidare till Tjonajokk, Kaitumsjöarna och sedan leden tillbaks till Nikkaluokta. En tur på cirka en vecka tur och retur.

Vi startade i ett fantastiskt väder. Strålände solsken från en klarblå himmel. Temperaturen var behagligt på minussidan. Snön var fortfarande kall trots solskenet och vårt humör var verkligen på topp.

Klättringen upp mot etappmålet Vuoktajokka började redan efter 3-4 kilometer från vår startpunkt. En betydligt tuffare klättring uppför fjället än vad Hans och jag hade räknat med. Rejält svettiga och med uppknäppta ytterkläder når vi slutligen mindre brant mark. Nu tackade vi vår lyckliga stjärna att vi varit förutseende nog att ha lånat en kåta uppe vid Vuoktajokka av samerna i området. Väl framme vid kåtan sent på eftermiddagen kröp så sakteliga mysfaktorn på oss. Efter att ha installerat oss vidtog matlagningen. Vi hade bestämt att vi skulle äta en festmåltid första kvällen uppe på fjället. Medförd suovas, stekt fintärnad potatis och dessutom varsin kåsa med rödvin förgyllde kvällen.

Vid den obligatoriska kvällsskissningen utbrister plötsligt Hans, kolla norrskenet. Ett av det mest fantastiska norrsken jag upplevt visade sig ovanför för våra huvuden. Synd bara att det inte var i mitten av januari med än mörkare himmel.

Andra dagen var det dags för fisketur. Skouljärvi ligger bara cirka fem kilometer från vår kåta. Terrängen är ganska behaglig att färdas i, mestadels utför på färden mot sjön.

På väg mot sjön stöter vi på en stor fin ripflock. Jakt blev plötsligt alternativet. Nimbus fick söka fritt. På långt håll ser jag hur hunden fryser till och står för fågel. Svårt att komma nära en så pass stor flock med ripa far det genom mitt huvud. Med fågelstudsaren skall det nog fungera i alla fall. Liggande med stöd på ett avstånd av cirka 100 meter låter jag skottet gå. Nimbus som befann sig i stånd ungefär 50-60 meter framför och snett till vänster om mig stod helt lugnt kvar efter smällen. En träff konstaterar jag och känner ett pirr av glädjerus i kroppen. Apport ropar jag till Nimbus och står plötsligt med en helvit varm ripa i handen.

Väl framme vid vårt mål, en sjö med ädelfisk i, visar det sig att rödingen inte var särskilt samarbetsvillig för dagen. Tre rödingar på kanske 2,5-3 hekto styck blev hela fångsten. Det ger ju faktiskt ändå en middag för oss två kom vi fram till. Det blev övernattning i tält den natten med en fantastisk rödingsmiddag som kronan på verket.

Nimbus fiskar

Dag tre drog vi förbi Tjonajokk fiskecamp och vidare mot Tjirtjamforsarna mellan de båda Kaitun-sjöarna. Väl där hände inte särskilt mycket, ett par fina herrar blev en sen lunch. Middagen blev desto mer exklusiv. Stekt ripa med pulvermos av potatis låter kanske inte så märkvärdigt men då skulle ni varit där. En lyxmiddag för den som under timmar i sträck färdats på skidor i stekande sol och med en ryggsäck tyngande på ryggen. Andra natten i rad för oss i tält. Man kan lugnt konstatera att vi sov ovaggade den natten.

Måste bara berätta om en händelse under eftermiddagen som utan omsvep var demoraliserande. På långt håll kunde Hans och jag höra att en helikopter fanns någonstans norr om oss. Kanske kontroll av fiskekort enades vi om. Närmare och närmare hörde vi ljudet. När helikoptern blir synlig konstaterar vi båda att den kommer att landa hos oss. Så skedde också. Vi står båda och diskuterar om vad som nu kommer att hända. Ingen fara dock, vi har ju alla papper justa.

Helikoptern landar och ut kliver..... Tord. En gemensam vän till oss. Han har läst den färdplan vi lämnat hos hustru Eva. Tord har en kompis som är helikopterpilot. Piloten och hans navigatör skulle ut på träningsuppdrag som gällde navigering på karta i fjällterräng. Tord hakade på och såg till att följa vår färdplan. Inte nog med det, han kliver ur helikoptern iförd lågskor och byxor med pressveck. Total katastrof när det gäller avskildhet och en stämningsfull stund i vacker fjällmiljö efter en tuff färd på skidor, om än i ett strålande väder. Tjenare grabbar, läget, säger Tord och vi har största lusten att stoppa ner honom i närmaste borrhål.

Dag fyra bär det av tillbaks till Tjonajokk där vi bestämt oss för att göra en övernattning inomhus. Bastu, lagad mat, sova i en riktig säng känns som en oerhörd lyx redan efter några dagar ute på fjället.

Vi skrattar hjärtligt åt varandra när vi klär av oss inför det hägrande bastubadet. Två fullständigt vita män med ansikten och händer som är så bruna som om vi kom från någon infödingsstam i Afrika. Dessutom har vi också vissa likheter med tvättbjörnssläktet. Vi har nämligen en totalt avvikande färg runt ögonen där våra välbehövlige solglasögon suttit.

Två dagsetapper till så är vi hemma i Boden igen konstaterar vi på morgonen den femte dagen. Enkel färd tyckte vi. Helt fel slutsats. Fönvindar från Norge kom in över fjällkammen. Totalt genomslagsföre. Det gick något så när att färdas uppe på det relativt ren blåsta kalfjället, i dalgångarna bar snön ingenting.

Det blev att ta skeden i vacker hand, ligga stilla på dagen och färdas på natten blev lösningen. En hel dags fördröjning blev det innan vi kunde landa hemma i Boden.

Nimbus med husse

Vi kom i alla fall hem lyckliga, glada och ett mycket trevligt minne rikare.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Falska ripor

Till er som hunnit äta upp era ripor eller inte fått tillräckligt många i år kommer här ett recept från Kronfågel på "ersättning".

Foto: Kronfågel

Tillagningstid: 10 min + 35 min i ugn

4 portioner

Ingredienser

Ca 500 g kycklinglårfiléer

Salt och peppar

1 dl messmör

2-3 krossade enbär

1 msk lingonsylt

1 paket Jägarbacon (120 g) eller traditionell bacon(140 g)

Tillbehör

Ris

Sallad

Tillagning:

Putsa kycklinglårfiléerna, krydda dem med salt och peppar. Blanda messmör, enbär och lingon. Bred ut blandningen på insidan av filéerna och rulla ihop. Fäst en bit bacon runt om och lägg dem med skarven nedåt i en ugnsfast smord form.

Stek i 200 C i ca 35 min eller tills de är färdiga (köttsaften ska vara klar utan rosa inslag).

Servera kokt ris och en sallad till.

Regionbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter?

Bretonklubben ger bidrag till regionsaktiviteter.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska utgå.

- Regionerna har rätt till att få **3 000 kr/region** och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad digitalt?

BretonBladet skickas som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar som inte har meddelat annat. I tidigare utsänd enkät har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt (i stället för papperstidning) meddela ert önskemål till Bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet är:
2024-06-06, 2024-09-10, 2024-12-02

Inga bidrag är för små eller för stora för publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dråplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

BretonBladet
Nr 2024-2

Vad vill ni se i nästa Blad
?

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: ordforande@breton.se

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2024

Huvudmedlem: 450:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

Jaktsäsongen är nu slut i hela Sverige men några jaktprov är kvar.

Våren är på väg med stormsteg, så även perioden när många valpar föds. Cristher Sandströms bild på första sidan är en så härlig påminnelse om detta.

Barn och valpar är något positivt i en värld som är grym och hemsk i så många avseenden, men vi behöver ljusglimtarna i vardagen för att må bra och våra solstrålar till hundar bidrar starkt till hundägars hälsa.

Även om man inte har någon valp på gång finns mycket att göra med våra hundar.

Ni håller väl koll på regionernas aktiviteter. Om inte något är på gång just nu nära dig så slå en signal till din matte/husse-kompis och gör något trevligt tillsammans. Kanske ta med en matsäck till en skogsbacke och så det goda samtalet, det kan höja livsglädjen flera grader.

Passa på att träna lite "tantparcour" när ni ändå är ute. Både ni och hundarna mår bra av det.

Ha en skön vår
// Redaktör'n